

1356 m. balandžio 25 d. vienas kunigas aukojo Mišias Mačeratos šv. Kotrynos bažnyčioje, kuri priklausė benediktinams. Per Eucharistinės duonos laužymą prieš Komuniją kunigas ėmė abejoti realiu Jėzaus buvimu Eucharistijoje. Jis baisiausiai nustebo ir išsigando, kai perlaužus Ostiją iš jos pliūptelėjo Kraujas, sutepęs korporalą ir aptaškęs Mišių taurę, padėtą ant altoriaus.

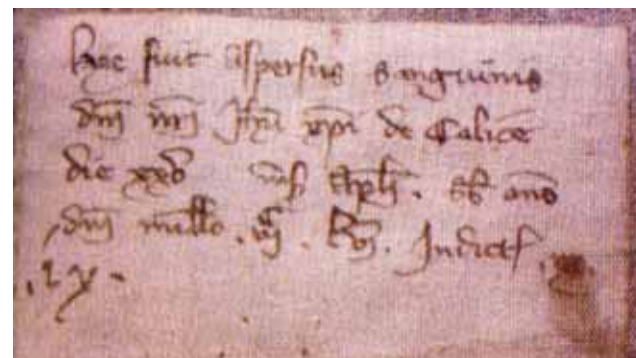
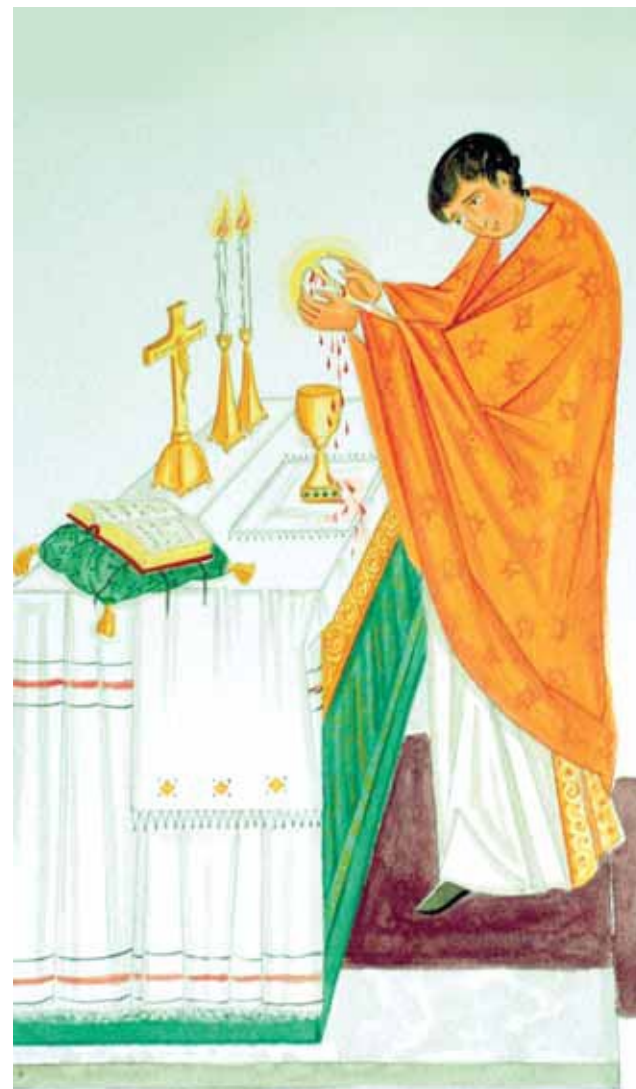
Mačeratos katedra

Korporalo su Kraujo dėmėmis relikvija

Mačeratos vaizdas

Pargamento fragmentas, ant kurio parašyta: „Čia tekėjo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kraujas iš taurės 1356-ųjų mūsų Viešpaties metų balandžio 25 d.“

Mačeratos Švč. M. Marijos Dangun Ėmimo ir šv. Julijono katedroje po Švč. Sakramento altorium galima pasimelsti prie „Krauju paženklinto Korporalo relikvijos. Joje taip pat saugomas tų laikų pergamentas, kuriame šis stebuklas aprašytas. Istorikas Ferdinandas Ughelli prisimena apie įvykį savo 1647 m. darbe *Italia Sacra* ir aprašo, kaip nuo XIV amžiaus „korporalas buvo nešamas iškilmingoje procesijoje per miestą krištolo ir sidabro relikvijoriuje, susirinkus visam Piceno regionui.“ Visi dokumentai stebuklo eigą vaizduoja panašiai.

Nežinomas kunigas per Mišias buvo apimtas abejonių transsubstanciacijos tikrumu. Kai perlaužė Ostiją, pamatė ištryškusį Kraują, kuris paliko dėmių ant korporalo ir taurės.

Kunigas tuoj pat informavo vyskupą Mikalojų iš Saint-Martin, kuris paliepė atnešti šią relikviją į katedrą, kad būtų galima pradėti kanoninio tyrimo procesą.

1494 metais Mačeratoje buvo įsteigta viena pirmųjų brolių Švenčiausiojo Sakramento garbei. Mačeratoje 1556 metais atsirado ir maldingoji Keturiasdešimties valandų adoracijos praktika. Kasmēt Devintinių procesijoje paskui Švenčiausiąjį Sakramentą nešama ir korporalo relikvija.

Švenčiausiojo Sakramento koplyčia, kur saugoma relikvija